

Datum van
inontvangstneming

:

25/07/2024

Zaak C-436/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

20 juni 2024

Verwijzende rechter:

Högsta förvaltningsdomstolen (Zweden)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 juni 2024

Verzoekende partij en verwerende partij:

Skatteverket

Verwerende partij en verzoekende partij:

Lyko Operations AB

PRESIDENT

[OMISSIS]

VERZOEKENDE PARTIJ EN VERWERENDE PARTIJ

Skatteverket (belastingdienst, Zweden)

[OMISSIS] Solna

VERWERENDE PARTIJ EN VERZOEKENDE PARTIJ

Lyko Operations AB (voorheen: Lyko Online AB), [OMISSIS]

[OMISSIS] Stockholm

[OMISSIS]

VOORWERP VAN HET HOOFDGEDING

Btw-ruling; prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

[OMISSIS]

De Högsta förvaltningsdomstolen (hoogste bestuursrechter, Zweden) geeft de volgende

BESCHIKKING

Er dient een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU te worden ingediend bij het Hof van Justitie van de Europese Unie [OMISSIS]

[OMISSIS]

Verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU aangaande de uitlegging van de artikelen 30 bis en 73 bis van richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw-richtlijn)

Inleiding

- 1 De Högsta förvaltningsdomstolen (hoogste bestuursrechter, Zweden) wenst bij wege van een prejudiciële beslissing duidelijkheid over hoe de definitie van voucher in de btw-richtlijn dient te worden uitgelegd. Meer in het bijzonder wenst de verwijzende rechter duidelijkheid over de vraag of het recht van een klant op het verkrijgen van extra goederen van een onderneming op grond van een loyaliteitsprogramma, afhankelijk van het volume van de aankopen van de klant bij de onderneming, een voucher vormt. Zo ja, dan wenst de Högsta förvaltningsdomstolen een nadere verduidelijking van hoe de maatstaf van heffing dient te worden bepaald. Deze vragen zijn gerezen in een zaak betreffende een fiscale ruling van de Skatterättsnämnden (commissie voor fiscale vraagstukken, Zweden) waartegen beroep is ingesteld.

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen

- 2 In artikel 2 van de btw-richtlijn worden de handelingen opgesomd die aan de btw dienen te worden onderworpen. Daaronder vallen de leveringen van goederen, die binnen het grondgebied van een lidstaat door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht.
- 3 Artikel 30 bis van de richtlijn bevat de definitie van wat een voucher vormt. Volgens punt 1 ervan is een voucher een instrument ten aanzien waarvan de verplichting bestaat dat instrument als onder meer tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie voor goederenleveringen te aanvaarden en waarbij de te verrichten goederenleveringen of de identiteit van de potentiële verrichters ervan vermeld staat op het instrument zelf of in de bijbehorende documentatie, inclusief de voorwaarden voor het gebruik van het instrument. In de punten 2 en 3 wordt bepaald dat, wanneer de plaats van de goederenlevering waarop de voucher

betrekking heeft, alsmede het bedrag van de over die goederen verschuldigde btw, bekend zijn op het tijdstip van uitgifte van de voucher, de voucher een voucher voor enkelvoudig gebruik betreft, terwijl overige vouchers vouchers voor meervoudig gebruik zijn.

- 4 Artikel 30 ter ziet op hoe de overdracht van vouchers en de levering van goederen in ruil voor vouchers dienen te worden beschouwd. Het bepaalt dat de overdracht van een voucher voor enkelvoudig gebruik waarbij de houder recht krijgt op de levering van goederen, dient te worden beschouwd als een levering van de goederen waarop de voucher betrekking heeft, terwijl het bij vouchers voor meervoudig gebruik de feitelijke overhandiging van de goederen in ruil voor de voucher is die aan de btw dient te worden onderworpen.
- 5 Uit artikel 73 volgt dat de maatstaf van heffing voor goederenleveringen in beginsel de tegenprestatie voor de goederen is. Wat betreft goederen die geleverd worden in ruil voor een voucher voor meervoudig gebruik, bepaalt artikel 73 bis dat de maatstaf van heffing gelijk dient te zijn aan de tegenprestatie die betaald is voor de voucher of, bij ontstentenis van informatie over die tegenprestatie, de op de voucher voor meervoudig gebruik zelf of in de bijbehorende documentatie vermelde monetaire waarde, verminderd met het btw-bedrag over de geleverde goederen.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

- 6 Artikel 1, lid 1, van hoofdstuk 3 van de wet inzake de btw (2023:200) bepaalt dat de leveringen van goederen, die binnen het nationale grondgebied door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht, aan de btw dienen te worden onderworpen.
- 7 Artikel 26 van hoofdstuk 2 [van de wet inzake de btw] bepaalt dat onder een voucher wordt verstaan een instrument ten aanzien waarvan de verplichting bestaat dat instrument als tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie voor onder meer goederenleveringen te aanvaarden. De te verrichten goederenleveringen of de identiteit van de potentiële verrichters ervan moet vermeld staan op het instrument zelf of in de bijbehorende documentatie, inclusief de voorwaarden voor het gebruik van het instrument. In artikel 27 [van die wet] wordt vermeld wat een voucher voor enkelvoudig gebruik en wat een voucher voor meervoudig gebruik vormt.
- 8 In de artikelen 40 tot en met 44 van hoofdstuk 5 en de artikelen 2 tot en met 4 van hoofdstuk 8 [van de wet inzake de btw] zijn bepalingen opgenomen die overeenkomen met de artikelen 30 ter, 73 en 73 bis van de btw-richtlijn, met in wezen dezelfde bewoordingen als die van de richtlijn.

Feiten van de zaak

- 9 Lyko Operations AB [(hierna ook: „onderneming”)] verkoopt haarverzorgings- en schoonheidsproducten in fysieke winkels en online. De onderneming is voornemens een loyaliteitsprogramma voor haar klanten te ontwikkelen en heeft bij de commissie voor fiscale vraagstukken een fiscale ruling aangevraagd, ter verduidelijking van hoe zij in het kader van de btw met een dergelijk programma dient om te gaan. In de aanvraag heeft de onderneming een aantal vragen gesteld. De vragen die voor dit verzoek om een prejudiciële beslissing relevant zijn, gaan er echter enkel over of [het loyaliteitsprogramma] betekent dat de onderneming vouchers aan haar klanten overdraagt en, zo ja, hoe de maatstaf van heffing dan dient te worden bepaald.
- 10 Uit het verzoek om een prejudiciële beslissing blijkt het volgende.
- 11 De klanten van de onderneming, particulieren, kunnen zonder extra kosten aan het loyaliteitsprogramma van de onderneming deelnemen. Op grond van het programma ontvangen zij bij elke gewone aankoop punten, die zij vervolgens in de puntenwinkel van de onderneming kunnen inwisselen voor goederen. Dat kan alleen in combinatie met een nieuwe gewone aankoop. Het productassortiment in de puntenwinkel wordt voortdurend aangepast en bestaat uit producten uit het gewone assortiment van de onderneming. De waarde van de producten is voornamelijk laag (deze bedraagt slechts in uitzonderlijke gevallen meer dan 500 Zweedse kronen) en de producten zijn onderworpen aan verschillende btw-tarieven (bijvoorbeeld schoonheidsproducten die met 25 % worden belast en voedings-supplementen die met 12 % worden belast).
- 12 Elk product wordt in punten geprijsd, waarbij de prijsstelling zodanig is dat de goederen die klanten uit de puntenwinkel kunnen verkrijgen ongeveer 2 % tot 10 % van hun aanvankelijke aankoop vertegenwoordigen. Elk door een klant ingewisseld punt wordt gekoppeld aan de totale aankopen in een bepaalde maand waarin de punten zijn verworven. De oudste punten worden altijd als eerste gebruikt. De punten zijn niet inwisselbaar of te koop voor geld. Punten zijn persoonlijk en niet overdraagbaar. Daarnaast zijn de goederen in de puntenwinkel niet beschikbaar in ruil voor een combinatie van punten en betaling in geld. Verworven punten vervallen indien zij niet binnen twee jaar worden gebruikt.
- 13 De onderneming heeft gevraagd of het loyaliteitsprogramma betekent dat zij haar klanten van een voucher (voor meervoudig gebruik) voorziet. Zo ja, dan wenste de onderneming ook duidelijkheid over hoe de maatstaf van heffing dient te worden berekend wanneer de punten in de puntenwinkel worden ingewisseld voor goederen, aangezien de klant geen specifieke betaling voor de voucher doet en aan die voucher geen monetaire waarde is toegekend. Volgens de onderneming betroffen beide vragen de situatie waarin zij, zowel in het kader van de oorspronkelijke handeling als bij inwisseling, binnen Zweden aan Zweedse klanten goederen levert.

- 14 De commissie voor fiscale vraagstukken heeft die vragen beantwoord door te verklaren dat het loyaliteitsprogramma niet betekent dat de onderneming vouchers aan haar klanten overdraagt. Als redenen voor haar standpunt heeft de commissie het volgende verklaard. Een voucher is een instrument ten aanzien waarvan de verplichting bestaat dat instrument als tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie te aanvaarden. De tegenprestatie bestaat uit de tegenprestatie die betaald is voor de voucher. Bij ontstentenis van informatie over dat bedrag dient de op de voucher of in de bijbehorende documentatie vermelde monetaire waarde als tegenprestatie te worden beschouwd. Het doel van een voucher is dus om als een soort munt te fungeren, dat wil zeggen als bewijs dat de houder ervan vooruitbetaald heeft voor bijvoorbeeld een goederenlevering. De punten uit het loyaliteitsprogramma hebben geen specifieke monetaire waarde. Het simpele feit dat de punten zonder enige tegenprestatie aan de klant worden toegekend, betekent dat er geen sprake is van de overdracht van een voucher.
- 15 Zowel de belastingdienst als de onderneming heeft bij de Högsta förvaltningsdomstolen beroep ingediend tegen de door de commissie voor fiscale vraagstukken afgegeven fiscale ruling. De belastingdienst stelt zich op het standpunt dat de fiscale ruling dient te worden bevestigd. De onderneming voert aan dat de Högsta förvaltningsdomstolen de fiscale ruling dient aan te passen en dient te verklaren dat de op grond van het loyaliteitsprogramma aan de klant toegekende punten een voucher vormen en dat de maatstaf van heffing voor de handeling waarvan sprake is wanneer de punten worden ingewisseld nul kronen bedraagt.

Argumenten van de partijen in het hoofdgeding

De belastingdienst

- 16 De belastingdienst voert het volgende aan.
- 17 Evenals de commissie voor fiscale vraagstukken stelt de belastingdienst dat de aan klanten toegekende punten geen vouchers vormen, aangezien zij zonder tegenprestatie zijn toegekend en de punten geen specifieke monetaire waarde hebben. Een voucher is een soort munt, dat wil zeggen bewijs dat er betaling heeft plaatsgevonden voor de toekomstige consumptie van goederen of diensten. Bijgevolg moet het, voordat bij een instrument van een voucher gesproken kan worden, altijd mogelijk zijn om daaraan een waarde toe te kennen. Het loyaliteitsprogramma van de onderneming kan veeleer worden vergeleken met de situatie van een klant die na een bepaald aantal aankopen een gratis product ontvangt, bijvoorbeeld „koop tien kopjes koffie en krijg het elfde kopje koffie gratis”. In plaats van een bepaald aantal aankopen is er in het geval van de onderneming sprake van aankopen van een bepaalde waarde. Wat de klant ontvangt, is niet een voucher van een bepaalde waarde die kan worden overgedragen, maar louter de mogelijkheid om, na voor een bepaald bedrag andere producten te hebben aangeschaft, nog een product uit te kiezen.

- 18 Indien de punten als vouchers zouden worden beschouwd, dan zijn zij vouchers voor meervoudig gebruik, aangezien de goederen in de puntenwinkel onderworpen zijn aan verschillende belastingtarieven. Daar de klant niets voor de voucher heeft betaald en de voucher geen monetaire waarde heeft, dient de maatstaf van heffing op nul te worden gesteld wanneer de voucher wordt gebruikt om een product in de puntenwinkel te verkrijgen.

Lyko Operations AB

- 19 Lyko Operations AB voert het volgende aan.
- 20 De definitie van voucher in artikel 30 bis van de btw-richtlijn bevat niet het vereiste dat de klant specifiek voor het instrument heeft betaald of dat aan het instrument een specifieke monetaire waarde kan worden toegekend. Het volstaat dat sprake is van een verplichting om het instrument als tegenprestatie voor goederen of diensten te aanvaarden. Een voucher verschilt daarmee dus van andere wijzen van betaling. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat er geen ruimte is voor het opleggen van aanvullende vereisten, naast die van artikel 30 bis, voordat een instrument een voucher vormt (zie arrest DSAB Destination Stockholm, C-637/20, EU:C:2022:304).
- 21 Op initiatief van haar klanten is de onderneming verplicht om de punten als tegenprestatie voor de in haar puntenwinkel beschikbare goederen te aanvaarden. De punten voldoen aan alle vereisten zoals neergelegd in artikel 30 bis van de richtlijn en vormen bijgevolg vouchers, ook al betalen klanten niet specifiek voor de punten. Verder is het onjuist om te stellen dat de klant de punten geheel zonder tegenprestatie verkrijgt, aangezien de punten in samenhang met de verkoop van goederen aan klanten worden toegekend. Wanneer aan het programma deelnemende klanten een aankoop doen, ontvangen zij in ruil voor hun tegenprestatie dus zowel het gekozen product als de punten.
- 22 De belastingdienst heeft een parallel getrokken met een stempelkaart die de houder na tien aankopen recht geeft op een gratis kopje koffie. De onderneming is het ermee eens dat er sprake is van enige gelijkenis tussen een dergelijke stempelkaart en haar loyaliteitsprogramma, maar is van mening dat een stempelkaart ook een voucher kan vormen.
- 23 Aangezien het over een product verschuldigde btw-bedrag op het tijdstip waarop de punten worden toegekend niet bekend is, vormen de punten een voucher voor meervoudig gebruik. Uit artikel 73 bis van de richtlijn volgt dat de maatstaf van heffing voor een goederenlevering uit de puntenwinkel moet worden bepaald op basis van de voor de voucher betaalde tegenprestatie, onafhankelijk van de objectieve waarde van de goederen. Op het tijdstip van aankoop betaalt de klant een tegenprestatie voor de gekochte goederen en is er geen sprake van een specifieke tegenprestatie voor de punten. Evenmin wordt er door de gemiddelde consument specifiek om punten verzocht. Aangezien de klant geen specifieke tegenprestatie voor de voucher zelf betaalt en daar er geen monetaire waarde aan

de voucher is toegeschreven, dient de maatstaf van heffing op nul kronen te worden gesteld.

- 24 Die bevinding vindt ook steun in het feit dat de onderneming in verband met de verkoop die tot punten aanleiding geeft, btw int over een bedrag dat overeenkomt met de gehele betaling van de klant. Indien er een naheffing volgt in relatie tot klanten die hun punten op een later tijdstip inwisselen, leidt dat tot dubbele belastingheffing, daar er belasting wordt geheven over een bedrag dat hoger is dan de door de klant betaalde tegenprestatie.

Noodzaak van een prejudiciële beslissing

- 25 Met haar aanvraag voor een fiscale ruling tracht de onderneming dus zekerheid te verkrijgen of zij, door punten aan haar klanten te geven die zij in de puntenwinkel van de onderneming kunnen inwisselen voor goederen, vouchers aan haar klanten overdraagt. Zo ja, dan wenst de onderneming ook duidelijkheid over hoe de maatstaf van heffing dient te worden bepaald wanneer de punten in de puntenwinkel worden ingewisseld voor goederen.
- 26 Volgens artikel 30 bis van de btw-richtlijn vormt een instrument een voucher wanneer het instrument een verplichting voor een persoon met zich meebrengt om dat instrument als tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie voor onder meer goederenleveringen te aanvaarden, mits de te verrichten goederenleveringen en de identiteit van de verrichters ervan vermeld staan op het instrument of in de bijbehorende documentatie, tezamen met de voorwaarden voor het gebruik van het instrument.
- 27 Uit de aanvraag van de onderneming voor een fiscale ruling blijkt dat de op grond van het loyaliteitsprogramma verkregen punten een verplichting voor de onderneming met zich meebrengen – als de klant eenmaal een voldoende aantal punten heeft verkregen – om goederen aan de klant te leveren. De volledige voorwaarden voor het gebruik van de punten worden medegedeeld aan de klanten die aan het programma willen deelnemen. De vraag is echter of dat voor de punten voldoende is om vouchers in de zin van artikel 30 bis van de richtlijn te vormen of dat het – zoals de belastingdienst van mening is – ook noodzakelijk is dat klanten voor de punten hebben betaald en dat de punten een specifieke monetaire waarde hebben. Indien uit de bepaling zou worden afgeleid dat een instrument ook aan die vereisten moet voldoen alvorens een voucher te kunnen vormen, rijst ook de vraag of daaraan in dit geval is voldaan.
- 28 De commissie voor fiscale vraagstukken heeft aangevoerd dat een zonder tegenprestatie aan iemand toegekend instrument niet voldoet aan de voorwaarden voor vouchers. Zij heeft redenen voor haar standpunt opgegeven, door onder meer de inhoud van de bepalingen inzake de maatstaf van heffing te reproduceren. Van de conclusie van de commissie kan ook worden gezegd dat deze in overeenstemming is met de basisbepaling van artikel 2 van de richtlijn, waarin wordt bepaald dat de leveringen van goederen, die onder bezwarende titel worden

verricht, aan de btw dienen te worden onderworpen. Het lijkt minder verenigbaar met die bepaling dat een leverancier die goederen levert in ruil voor een instrument waarvoor hij geen tegenprestatie heeft ontvangen, wordt geacht goederen onder bezwarende titel te hebben geleverd.

- 29 Tegelijkertijd zij opgemerkt dat, zoals de onderneming benadrukt, in de definitie van voucher in artikel 30 bis niet wordt vermeld dat een instrument onder bezwarende titel moet worden *uitgegeven* of dat een leverancier feitelijk een tegenprestatie moet *ontvangen* voordat het instrument een voucher vormt. In dat artikel wordt louter vermeld dat het instrument als tegenprestatie moet worden *aanvaard*. Derhalve kan worden gesteld dat het voor een instrument volstaat om de houder het recht te geven om in ruil voor het instrument een product te verkrijgen teneinde aan de voorwaarden voor vouchers volgens artikel 30 bis te voldoen.
- 30 Zoals hierboven is opgemerkt, voert de belastingdienst aan dat een instrument ook een specifieke monetaire waarde moet hebben voordat het een voucher kan vormen, welke waarde de punten op grond van het loyaliteitsprogramma van de onderneming volgens de belastingdienst niet hebben. De commissie voor fiscale vraagstukken heeft er ook op gewezen dat de punten uit het loyaliteitsprogramma geen specifieke monetaire waarde hebben. Tegen dat standpunt heeft de onderneming bezwaar gemaakt, waarbij zij stelde dat de definitie van voucher in artikel 30 bis niet het vereiste bevat dat het instrument een monetaire waarde moet hebben. Volgens de Högsta förvaltningsdomstolen moet het in dit licht onduidelijk worden geacht of het feit dat het loyaliteitsprogramma op punten en niet op kronen is gebaseerd, betekent dat het recht dat de klant op grond van het programma ontvangt geen voucher kan vormen.
- 31 Verder is de onderneming – anders dan de belastingdienst en de commissie voor fiscale vraagstukken – van mening dat in dit geval aan ieder vereiste inzake een tegenprestatie volgens de definitie van voucher is voldaan, aangezien als voorwaarde voor het toekennen van punten geldt dat de klant goederen van de onderneming koopt.
- 32 Het Hof van Justitie heeft zich in diverse zaken uitgesproken over de voorwaarden waaronder een levering geacht kan worden onder bezwarende titel te zijn verricht. De rechtspraak van het Hof kan aldus worden uitgelegd dat geen enkel deel van de tegenprestatie die klanten van de onderneming hebben betaald voor aankopen die tot punten aanleiding geven, een tegenprestatie vormt voor de punten zelf of voor latere leveringen uit de puntenwinkel (zie arrest *Boots Company*, C-126/88, EU:C:1990:136, punten 20 en 21; en arrest *Kuwait Petroleum*, C-48/97, EU:C:1999:203, punten 29 t/m 32). Die rechtspraak had echter betrekking op andere bepalingen van de richtlijn, en de onderneming stelt dat voor vouchers specifieke wetgeving geldt en dat vouchers van andere wijzen van betaling afwijken. Volgens de Högsta förvaltningsdomstolen lijkt het onzeker welke relevantie het oordeel van het Hof in de hierboven genoemde zaken heeft bij de

beoordeling of een puntensysteem zoals dat welk hier aan de orde is onder de definitie van voucher van de richtlijn valt.

- 33 Samengevat merkt de Högsta förvaltningsdomstolen op dat de partijen in het geding op diverse punten verschillende standpunten eropna houden wat betreft de wijze waarop de definitie van voucher in artikel 30 bis van de btw-richtlijn dient te worden uitgelegd. De regels inzake vouchers zijn betrekkelijk recent in de richtlijn opgenomen, en de rechtspraak van het Hof inzake de definitie van voucher biedt geen antwoord op de vragen van uitlegging die in deze zaak worden gesteld. Volgens de Högsta förvaltningsdomstolen is het bijgevolg noodzakelijk om het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de definitie.
- 34 Indien het Hof zou oordelen dat een puntensysteem zoals dat welk in deze zaak aan de orde is onder de definitie van voucher valt, rijst ook de vraag hoe de maatstaf van heffing dient te worden bepaald wanneer de punten worden gebruikt om goederen uit de puntenwinkel van de onderneming te verkrijgen. De partijen in het geding zijn het erover eens dat die punten in een dergelijk geval vouchers voor meervoudig gebruik zijn en de maatstaf van heffing op nul kronen dient te worden gesteld.
- 35 De Högsta förvaltningsdomstolen is het eens met de beoordeling van de partijen dat de punten, indien zij vouchers zouden vormen, als vouchers voor meervoudig gebruik moeten worden beschouwd, aangezien de goederen die in ruil voor de punten kunnen worden verkregen aan verschillende btw-tarieven onderworpen zijn. Volgens artikel 73 bis van de richtlijn moet de maatstaf van heffing voor het gebruik van de punten dus in beginsel overeenkomen met de tegenprestatie die daarvoor betaald is. Zoals in punt 32 hiervoor is vermeld, kan de rechtspraak van het Hof aldus worden uitgelegd dat geen enkel deel van de tegenprestatie die klanten van de onderneming hebben betaald voor aankopen die tot punten aanleiding geven, een tegenprestatie voor de punten zelf vormt, hetgeen zou betekenen dat de maatstaf van heffing nul kronen bedraagt. Zoals echter in dat punt is benadrukt, had die rechtspraak betrekking op andere bepalingen van de richtlijn. De Högsta förvaltningsdomstolen wenst bijgevolg van het Hof te vernemen of enig deel van de door klanten betaalde tegenprestatie in het kader van het bepalen van de maatstaf van heffing in de zin van artikel 73 bis van de richtlijn geacht dient te worden betrekking te hebben op de punten die zij bij de aankoop verkrijgen.

Prejudiciële vragen

- 36 Gelet op een en ander wenst de Högsta förvaltningsdomstolen antwoorden op de volgende vragen te ontvangen.

Eerste vraag: Vormt een instrument in de vorm van punten – zoals het instrument dat in het hoofdgeding aan de orde is – een voucher in de zin van artikel 30 bis van de btw-richtlijn, wanneer die punten worden toegekend op basis van een

loyaliteitsprogramma dat zodanig is ingericht dat een klant die goederen koopt, punten verkrijgt op basis van het volume van de aankopen en die punten vervolgens bij een toekomstige aankoop mag gebruiken om nog andere goederen uit het assortiment van de verkoper te verkrijgen?

Tweede vraag: Indien de eerste vraag [bevestigend] wordt beantwoord, hoe dient de maatstaf van heffing overeenkomstig artikel 73 bis van de btw-richtlijn dan te worden bepaald wanneer de punten worden gebruikt om goederen van de verkoper te verkrijgen?